

Ade Valgkreds meente nemlig, at det vilde være aldeles forkeert, dersom Damstolene, uanseet, at der maatte være udstedt et bindende „Revers“ for en Grund, dog gif hen og erklærede, at alle Indskrænkningerne vare bortfaldne ved Fæstningsværkerens Nedlæggelse; jeg troer, at det ærede Medlem i disse Ord sammenblander to Ting, som jeg anseer det for nødvendigt at holde ad fra hinanden. Reverserne ere særlige Forpligtelser, som ere udstedte med Hensyn til alt opførte Bygninger, medens Demarcations-Indskrænkningen indeholder et almindeligt Forbud imod Bygninger, som i Fremtiden maatte ønskes opførte, altsaa hviler paa Grunde, hvorpaa Bygninger kunne opføres. Med Hensyn til Reverserne har der i de senere Aar, og navnlig siden 1852, udviklet sig et administrativt Misbrug, som det ikke har staaet i Nogets Magt at standse, men paa hvilket man er aldeles uberettiget til at bygge nogen som helst Paastand i denne Sag. Krigsministeriet, Befæstningsvæsenet og Ingenieurcorpset have nemlig i Forening foreskrevet de Ciere, der enten opførte nye Bygninger eller tilfældigvis paa Grund af, at de ældre Bygninger vare brændte eller bestilte, ombyttede ældre Bygninger med nye, saadanne bindende Forpligtelser, der gif ud paa, at den paagjældende Eier skulde i alle Tilfælde, uden at nogen som helst Grund behøvede at ansøges, nedrive sin Bygning. Administrationen har havt en formel Ret til at fordrø disse bindende Forpligtelser udstedte; Ingen har kunnet controlere dem, og de paagjældende Ciere have ikke havt noget andet Valg end det at underskrive dem, men ligesom Administrationen vilde være fuldstændig uberettiget til af Lune at forlange, at en Eier skulde nedrive sin Bygning, naar det ikke krævedes af visse offentlige Hensyn, som knytte sig navnlig til Forsvarsvæsenet, Fæstningsværkerens Benyttelse, Byens Værgelse imod en Fjende osv., saaledes lader der sig af disse specielle Bygningsreversers Bestaaenhed Intet som helst udlede med Hensyn til den almindelige Ret, hvormed de paagjældende Ciere besidde deres Grunde. At drage Reverserne ind i denne Sag som Noget, der kan faae Indflydelse paa Domstolens Paafjendelse, er en Misforstaelse af Forholdet. Jeg tvivler nu ikke

om, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Ade Valgkreds kun ved et Tilfælde er kommen til at nævne disse Reverser i denne Sammenhæng, men da det dog kan være muligt, at hans Ord derom vilde udøve Indflydelse paa ærede Medlemmer, har jeg troet at maatte holde dette klart ud fra hinanden. De maae gjøre Dem det klart, mine Herrer! at naar denne Lov er vedtagen, er Krigsministeren ikke længer istand til at opsigte Reverserne. Vi have taget den Paragraph bort, som forpligtede ham til at gjøre det, og ved Omdannelsen af Loven have vi borttaget enhver fornuftig Hjemmel for Krigsministeren til at opsigte noget Revers; ogsaa derfor vilde disse slet ikke blive dragne ind under Domstolens Afgjørelse; der kan kun blive Spørgsmaal om Eendomsretten til Grunden, saaledes som den foreligger i sin Almindelighed efter de positivt gjældende Lovbud i hvert enkelt Tilfælde efter de Skjøder, Adkomster, som de Vedkommende ere istand til at producere. Der bliver tilbage en Ytring af det ærede Medlem, at det vilde være en „finansiel Daarstab“ at vedtage Lovforslaget, dersom det principale eller det subsidiaire Endringsforslag gaaer igjennem. Dette hviler da under alle Omstændigheder paa den Forudsætning, at vi virkelig have nogen Ret at gjøre gjældende, thi, at det skulde være en finansiel Daarstab at lade være at tage Noget fra Folk, som vi ikke have Ret til at tage Noget fra, kan man dog ikke paastaa; Daarstaben kan først indtræde i det Dieblis, det er givet, at man har en Ret, og man paa en uferstandig Maade disponerer over den. Men nu er det dog indlysende, at Endringsforslagene sig Intet som helst om, hvad Domstolene vilde komme til at kjende; det kan jo meget godt tænkes, at Domstolene virkelig kun i ganske enkelte Undtagelsestilfælde vilde anerkjende de private Grundeieres Ret til at faae Friheden uden Vederlag, det var dog muligt, at Staten vilde komme til at staae sig i alle Henseender ligesaa godt, naar vort subsidiaire Forslag blev vedtaget, som naar det ikke blev vedtaget, og omvendt. Jeg siger, dersom man er saa bange for at faae Domstolene ind i denne Sag, hvad viser det saa? Det viser, at man ikke har nogen rigtig Tillid til, at man har Ret-